

ГЕРОЇ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Василь Аксенин

52 роки, підприємець, м. Чернівці

За життя у Василя Аксенина було найбільш мирне у світі захоплення— він обожнював птахів. Пернаті жили у нього вдома. Він підбирав їх, поранених на вулиці і виходжував. Неодноразово приїздив до столиці на Майдан, щоб підтримати протестувальників. Отримав важке вогнепальне поранення. За волю своїх двох синів та за волю мільйонів чужих українських дітей прийняв смерть герой Небесної Сотні. На честь Василя Аксенина у Чернівцях названо вулицю.

Сергій Байдовський

23 роки, працівник магістрального нафтопроводу, м. Дрогобич (Львівська область)

Одна із останніх цитат на його сторінці в соціальній мережі слова Левка Лук'яненка: "Нація, яка не готова посилать синів на смерть, не виживе..." Загинув від вогнепального поранення на Майдані у Києві 20 лютого. У 2017 році для студентів та курсантів закладів вищої освіти засновано стипендію імені Сергія Байдовського за спеціальністю "Інженерія програмного забезпечення".

Сергій Бондарчук
52 роки, вчитель фізики,
м. Старокостянтинів
(Хмельницька область)

Колега героя Небесної Сотні Сергія Бондарчука згадує, "що він був зразковий у всьому: талановитий педагог, високого рівня фахівець, прекрасний чоловік і батько. А ще він був високодуховною людиною і справжнім патріотом. Коли повстав Майдан, він там був серед перших". Загинув від кулі снайпера, коли рятував поранених побратимів. Ім'ям Сергія Бондарчука названо одну з вулиць у Старокостянтинові. Відкрито меморіальні дошки на будівлі Старокостянтинівської гімназії, де він працював та на будинку, де він мешкав.

Валерій Брезденюк

50 років, художник, м. Жмеринка (Вінницька область)

Всі, хто його знав, відзначають, він був надзвичайно захопливою людиною і всі свої починання звик доводити до переможного завершення. Захотів стрибнути з парашутом — зайнявся парашутним спортом. Любив брати участь у міських святах, а також у багатьох популярних телевізійних шоу "Поле чудес", "Червоне і чорне", "Україна ма ϵ талант". Був унікальним художником — працював у техніці ебру (малюнки на воді). За своє життя створив понад 500 картин. Загинув від пулі під час мітингу на Євромайдані. У Жмеринці названо вулицю на честь Валерія Брезденюка. На фасаді школи №5, де він навчався відкрито меморіальну дошку.

Віталій Васільцов

36 років, ландшафтний дизайнер, с. Жорнівка (Київська область)

Майстер декоративного садівництва. Брав участь у акціях громадського спротиву на Майдані Незалежності, починаючи з грудня 2013 року. Загинув від прицільного пострілу з автоматичної зброї. Віталій Васільцов був патріотом і успішним ландшафтним дизайнером. Планував створити у Жорнівці дендропарк. Любив землю і рослини, а найдужче своїх дівчат: дружину Наталю і двох донечок — Іванку і Даринку. Але куля на Великій Житомирській відрядила його до Небесної Сотні.

Юрій Вербицький 50 років, сейсмолог, кандидат наук, м. Львів

"Причина смерті — львів'янин", листівки з таким написом і портретом Юрія Вербицького — закатованого до смерті кандидата наук, сейсмолога, альпініста і учасника Євромайдану висіли у Львові в дні похорону. З травмою очей його викрали з Олександрівської лікарні Києва і жорстоко катували. У місті Львові іменем Юрія Вербицького названо сквер, львівській школі №27, де він навчався, присвоєно його ім'я і відкрито музей.

Назар Войтович

17 років, студент, с. Травневе (Тернопільська область)

Навчався на третьому курсі відділення дизайну Тернопільського кооперативного торговельно-економічного коледжу. Він обожнював живопис. Усі роботи Назара мали український дух. Любив зображати на них калину, тризуб чи козаків. Саме патріотизм підштовхнув юнака поїхати на Майдан до Києва. Зранку 20 лютого в розпал кривавих подій на Інститутській його застрелив снайпер. Назар Войтович — наймолодший герой Небесної Сотні. Відтепер школа села Травневе носить ім'я Назарія Войтовича.

Антоніна Дворянець

61 рік, пенсіонерка, м. Бровари (Київська область)

Перша жінка Небесної Сотні. Вона жила Майданом і відвідувала з перших днів від його початку. За словами її колеги, який був з нею до останніх хвилин життя, вона туди ходила заради майбутнього своїх дітей та онуків. Допомагала на кухні у Будинку профспілок. Під час розгону учасників акції Антоніна Дворянець кинулась захищати активістів від побиття. Нанесені травми виявилися несумісними з життям.

Михайло Жизневський 25 років, активіст, журналіст, громадянин Білорусі

Народився в Білоруському місті Гомель. В Україну приїхав ще в 2005 році. Коло зацікавлень Михайла було широким: історія, міфологія, військова справа та лицарський рух. Звідси і псевдо Михайла — Локі, на честь бога скандинавської міфології. Впродовж останніх тижнів Михайло збирав інформацію для газети "Соборна Київщина". Але Локі судилось написати набагато важливіше: власною кров'ю білорус назавжди вписав своє ім'я в історію України. Усміхнений, мужній і справедливий — таким був за життя Михайло, і саме таким його згадуватимуть мільйони українців.

Сергій Нігоян

21 рік, студент, с. Березнуватівка (Дніпропетровська область)

Сергій Нігоян українець вірменського походження — перший герой Небесної Сотні. Патріот України і Вірменії. На Майдані читав поему Т. Шевченка "Кавказ". Музикант Святослав Вакарчук прокоментував смерть Сергія Нігояна так: "Колись вірменин Параджанов зняв фільм, який став символом українців. Сьогодні вірменин Нігоян віддав життя, яке стало символом України". На честь Сергія Нігояна у місті Дніпрі перейменовано проспект. У селі Березнуватівка відкрито пам'ятну дошку на стіні школи, де він навчався і названо центральну алею. У 2017 році для студентів і курсантів закладів вищої освіти засновано стипендію імені Серія Нігояна за спеціальністю "Сценічне мистецтво".

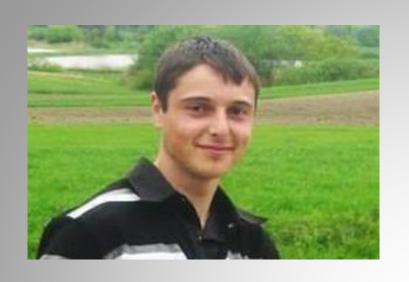
Андрій Саєнко 51 рік, підприємець, м. Фастів (Київська область)

Герой Небесної Сотні, Герой України Андрій Саєнко віддав своє життя за волю і правду, які споконвіку так шанував його козацький рід. Цікавився військовою справою, озброєнням. Був сильним, мужнім, адже все своє життя займався спортом, зокрема, самбо і дзюдо. Мав нагороди першості Київської області з вільної боротьби. Загинув від кулі снайпера. На будинку, де він жив, встановлено меморіальну дошку. Також у місті Фастові його ім'ям названо вулицю та провулок.

Богдан Сольчаник 28 років, викладач, м. Львів

За життя герой Небесної Сотні все робив з особливою пристрастю і міг багато зробити для України. Викладав історію в Українському католицькому університеті, був учасником незліченної кількості наукових конференцій, переможець трьох дослідницьких стипендій. Готував до захисту в Варшавському університеті дисертацію, але не встиг. У Старому Самборі ім'ям Богдана Сольчаника названо вулицю. На честь героя на фасаді будинку, в якому він проживав, а також школи №1, в якій навчався, встановлено меморіальні таблиці. Цій школі надано ім'я Богдана Сольчаника.

Іван Тарасюк

21 рік, студент, с. Залісоче (Волинська область)

Навчався в Луцькому медичному коледжі "Монада". У нього було багато зацікавлень у житті: шахи, шашки, теніс, але найбільшою пристрастю був футбол. Грав за футбольний клуб "Олика". Батьки, Україна і футбол — були головними цінностями Івана Тарасюка. Загинув від снайперської кулі, коли чіпляв державний прапор на одному з об'єктів Євромайдану. У 2017 році для студентів та курсантів закладів вищої освіти засновано стипендію імені Івана Тарасюка за спеціальністю "Військове управління — за видами збройних сил".

Олександр Храпаченко 26 років, театральний режисер, м. Рівне

Акторський талант і режисерські здібності в Олександра Храпаченка проявилися ще з дитинства. Після закінчення школи вступив у Рівненський державний гуманітарний університет на кафедру театральної режисури. Театр та сцена надихали Сашка. У нього завжди було безліч цікавих ідей та рішень. Олександр був талановитим режисером і актором. За своє життя він встиг знятися тільки в одному фільмі з промовистою назвою "Воскресіння". Загинув від кулі снайпера. На честь героя на фасаді будинку, в якому він проживав, школи №19 в якій навчався, встановлено меморіальні дошки, а також пам'ятну дошку на стіні головного корпусу Рівненського державного гуманітарного університету.

Володимир Чаплінський

44 роки, електромонтер устаткування, м. Обухів (Київська область)

Володимир Чаплінський був майстром на всі руки. Сам навчився ремонтувати годинники. Міг повернути до життя будь-який — навіть той, що не підлягав ремонту. Займався карате, обожнював читати. Захоплювався історією, географією і подорожами. Не уявляв свого життя без руху, був членом клубу ВМW. Займав призові місця в гонках, які проводив клуб. 20 лютого на Інститутській куля снайпера обірвала його життя. У місті Обухів на честь Володимира Чаплінського названо одну з вулиць.

